31964L0433

64/2012 *EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS* 29.7.1964.

PADOMES DIREKTĪVA

(1964. gada 26. jūnijs)

par veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar svaigu gaļu

(64/433/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 43. un 100. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ([1]),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([2]),

tā kā Padomes Regula Nr. 20 ([3]) par pakāpenisku cūkgaļas tirgus kopīgās organizācijas izveidi jau ir spēkā un līdzīga regula ir jāpieņem attiecībā uz liellopu gaļu;

tā kā Padomes Regula Nr. 20, lai atvieglotu Kopienas iekšējo tirdzniecību, ar vienotu sistēmu aizstāj virkni tradicionālu pasākumu aizsardzībai uz robežas; tā kā regula, kas jāpieņem attiecībā uz liellopu gaļu, arī ir paredzēta tam, lai likvidētu šķēršļus šādā tirdzniecībā;

tā kā Kopienas iekšējo tirdzniecību traucē atšķirības starp dalībvalstu veselības prasībām, iepriekš minēto regulu īstenošana nav devusi gaidīto efektu;

tā kā, lai novērstu šādas atšķirības, dalībvalstu veselības noteikumi ir jātuvina saskaņā ar regulām, kas jau pieņemtas vai kas par pakāpenisku tirgu kopīgās organizācijas izveidi tiek gatavotas;

tā kā šīs tuvināšanas mērķim jo īpaši jābūt veselības prasību, kas attiecas uz gaļu, standartizēšanai lopkautuvēs un gaļas sadalīšanas telpās, kā arī gaļas uzglabāšanas un pārvadāšanas laikā;

tā kā dalībvalstu kompetentajām iestādēm jābūt atbildīgām par to lopkautuvju un gaļas sadalīšanas telpu, kuras atbilst ar šo direktīvu noteiktajām veselības prasībām, apstiprināšanu Kopienas iekšējai tirdzniecībai, kā arī par to, lai nodrošinātu, ka šādas apstiprināšanas nosacījumi tiek ievēroti; tā kā jāparedz, ka dalībvalstis apstiprina arī saldētavas;

tā kā veselības sertifikāts, ko sagatavojis eksportētājvalsts valsts pilnvarots veterinārārsts, ir uzskatāms par labāko veidu, kā pārliecināt galamērķa valsts kompetentās iestādes par to, ka gaļas sūtījums atbilst šīs direktīvas noteikumiem; tā kā šim sertifikātam jābūt klāt pie gaļas sūtījuma galamērķa valstī;

tā kā dalībvalstīm ir jābūt tiesībām aizliegt gaļas ievešanu to teritorijā, ja tās konstatē, ka gaļa nav derīga lietošanai pārtikā vai neatbilst Kopienas veselības noteikumiem;

tā kā gaļas kravas sūtītājam pēc viņa pieprasījuma vai pēc viņa pārstāvja pieprasījuma jāļauj atgūt gaļu, ja vien tas nav pretrunā ar veselību saistītiem apsvērumiem;

tā kā aizlieguma vai ierobežojuma gadījumā kravas sūtītājam vai viņa pārstāvim, bet atsevišķos gadījumos arī eksportētājvalsts kompetentajām iestādēm, ir jāpaziņo par šādas rīcības iemesliem, lai tie zinātu iemeslus, kādēļ šādi mēri ir pieņemti;

tā kā gadījumā, ja attiecībā uz aizlieguma vai ierobežojuma pamatojumu starp kravas nosūtītāju uz galamērķa dalībvalsts kompetentajām iestādēm rodas strīds, kravas nosūtītājam jābūt iespējai iegūt tā veterinārā eksperta atzinumu, kuru viņš var izvēlēties no ekspertu grupas, ko izveidojusi Komisija;

([1]) OV 134, 14.12.1962., 2871./62.
([2]) OV 121, 29.7.1964., 2028./64. lpp.
([3]) OV 30, 20.4.1962., 945./62.

tā kā tomēr ir jāizveido ātra Kopienas procedūra strīdu izšķiršanai starp dalībvalstīm, kā arī pamatojumam par lopkautuvju vai gaļas sadalīšanas telpu apstiprinājumu;

tā kā tomēr atsevišķās jomās, kur pastāv īpašas problēmas, dalībvalstu noteikumus nevar tuvināt, līdz netiks veikta rūpīgāka izpēte;

tā kā dzīvnieku veselības noteikumi, kas reglamentē tirdzniecību ar dzīviem dzīvniekiem un gaļu, būs citu Kopienas direktīvu priekšmets; tā kā tagad šķiet nepieciešams spert pirmos soļus uz valstu noteikumu tuvināšanu šajās jomās, paredzot konkrētus nosacījumus, ar kādiem pamatojoties uz dzīvnieku veselības apsvērumiem, dalībvalstis var aizliegt vai ierobežot gaļas ievešanu to teritorijā un pieņemot saskaņošanas procedūru,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIRETĪVU.

1. pants

1. Šo direktīvu piemēro Kopienas iekšējā tirdzniecībā ar šādu sugu mājdzīvnieku svaigu gaļu: liellopi, cūkas, aitas un kazas un nepārnadži.

2. Visas šo dzīvnieku daļas, kas ir derīgas lietošanai pārtikā, uzskata par gaļu.

3. Visu gaļu, kurai nav veikts nekāds konservēšanas procesam, uzskata par svaigu gaļu, un tomēr arī atdzesētu un saldētu gaļu šajā direktīvā uzskata par svaigu gaļu.

2. pants

Šajā direktīvā:

a) "liemenis" ir vesels nokauta dzīvnieka ķermenis pēc atasiņošanas, iekšu izņemšanas, ja runa ir par govīm, un pēc ādas novilkšanas un locekļu atdalīšanas pie priekšpēdas pēdas pamata un pakaļpēdas pēdas pamata, bet tas neattiecas uz cūkām;

b) "subprodukti" ir svaiga gaļa, izņemot liemeni, kā tas definēts a) punktā;

c) "iekšas" ir subprodukti no krūšu dobuma, vēdera dobuma un iegurņa dobuma, ieskaitot traheju un barības vadu;

d) "valsts pilnvarots veterinārārsts" ir veterinārārsts, ko iecēlusi dalībvalsts centrālā kompetentā iestāde;

e) "eksportētājvalsts" ir dalībvalsts, no kuras svaigu gaļu sūta uz citu dalībvalsti;

f) "saņēmējvalsts" ir dalībvalsts, uz kuru svaiga gaļa ir nosūtīta no citas dalībvalsts.

3. pants

1. Katra dalībvalsts nodrošina, ka no tās teritorijas uz citas dalībvalsts teritoriju tiek nosūtīta tikai tāda svaiga gaļa, kas, neierobežojot 8. pantu, atbilst šādām prasībām:

a) tā ir iegūta no lopkautuvē, kas ir apstiprināta un tiek pārraudzīta saskaņā ar 4. panta 1. punktu;

b) attiecībā uz izcirtņiem, kas mazāki par liemeņa ceturtdaļām, kuras uzskaitītas 6. panta 1. punkta A daļas a) apakšpunktā, tā ir izcirsta gaļas sadalīšanas uzņēmumā, kas ir apstiprināts un tiek pārraudzīts saskaņā ar 4. panta 1. punktu;

c) tā ir no tāda nokauta dzīvnieka, kam pirmskaušanas veterināro ekspertīzi ir veicis valsts pilnvarots veterinārārsts saskaņā ar I pielikuma IV nodaļu un kas šādas ekspertīzes rezultātā ir atzīts par veselu;

d) tā ir apstrādāta apmierinošos higiēniskos apstākļos saskaņā ar I pielikuma V nodaļu;

e) valsts pilnvarots veterinārārsts ir veicis pēckaušanas ekspertīzi saskaņā ar I pielikuma VI nodaļu un nav atklājis nekādas izmaiņas, izņemot traumatiskus ievainojumus, kas radušies neilgi pirms nokaušanas, vai vietēja rakstura nepareizus veidojumus vai izmaiņas, ar noteikumu, ka ar atbilstīgām laboratoriskām pārbaudēm vajadzības gadījumā konstatē, ka tas nepadara liemeni un subproduktus nederīgus lietošanai pārtikā vai bīstamus cilvēku veselībai;

f) tā ir apzīmogota saskaņā ar I pielikuma VII nodaļu;

g) pārvadāšanas laikā uz galamērķa valsti tai saskaņā ar I pielikuma VIII nodaļu ir klāt veselības sertifikāts;

h) saskaņā ar I pielikuma IX nodaļu to pēc pēckaušanas ekspertīzes apmierinošos higiēniskos apstākļos uzglabā lopkautuvēs un gaļas sadalīšanas uzņēmumos, kas ir apstiprināti un tiek pārraudzīti saskaņā ar 4. panta 1. punktu, vai apstiprinātās un pārraudzītās saldētavās 4. panta 4. punkta nozīmē;

i) saskaņā ar I pielikuma X nodaļu to apmierinošos higiēniskos apstākļos pārved uz galamērķa valsti.

2. Veicot pēckaušanas ekspertīzi, kas minēta 1. punkta e) apakšpunktā, gluži praktisku uzdevumu veikšanā valsts pilnvarotajam veterinārārstam drīkst palīdzēt šim mērķim īpaši apmācīti un sagatavoti palīgi.

Komisija pēc apspriešanās ar dalībvalstīm var paredzēt sīki izstrādātus noteikumus, kas reglamentē šādu palīdzību.

3. No Kopienas iekšējās tirdzniecības izslēdz šādus produktus:

a) svaigu gaļu, kas iegūta no kuiļiem un kriptorhīdām cūkām;

b) svaigu gaļu, kas apstrādāta ar dabīgām vai mākslīgām krāsvielām, izņemot zīmogošanas krāsvielas, kuras precizētas I pielikuma VII nodaļā;

c) svaigu dzīvnieku gaļu, kurā ir atrasta jebkura tuberkulozes forma vai viena vai vairākas dzīvas vai nedzīvas finnas;

d) liemeņu daļas vai subproduktus, kam ir traumatiski ievainojumi, kuri radušies neilgi pirms nokaušanas, malformācijas vai izmaiņas, kas minētas 3. panta 1. punkta e) apakšpunktā;

e) asinis, kas ir ķīmiski apstrādātas, lai novērstu sarecēšanu.

4. pants

1. Centrālā kompetentā tās dalībvalsts iestāde, kuras teritorijā atrodas lopkautuve vai gaļas sadalīšanas uzņēmums, nodrošina, lai apstiprinājumu, kas paredzēts 3. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, piešķir tikai tad, ja tiek ievēroti I pielikuma I, II un III nodaļas noteikumi.

Centrālā kompetentā iestāde nodrošina, lai šo noteikumu ievērošanu regulāri pārraudzītu valsts pilnvarots veterinārārsts, tā nodrošina arī to, lai minētais apstiprinājums tiktu atsaukts, ja šie noteikumi vairs netiek ievēroti.

2. Visas apstiprinātās lopkautuves un gaļas sadalīšanas uzņēmumus reģistrē atsevišķos sarakstos, un katrai lopkautuvei un gaļas sadalīšanas uzņēmumam ir savs veterinārā apstiprinājuma numurs. Katra dalībvalsts paziņo apstiprināto lopkautuvju un gaļas sadalīšanas uzņēmumu sarakstus un to veterinārā apstiprinājuma numurus pārējām dalībvalstīm un Komisijai un vajadzības gadījumā paziņo tām par katru apstiprinājuma atsaukumu.

3. Ja dalībvalsts uzskata, ka noteikumus, kas reglamentē apstiprināšanu, kādā lopkautuvē vai gaļas sadalīšanas uzņēmumā kādā citā dalībvalstī neievēro vai vairs neievēro, tad tā attiecīgi informē tās valsts centrālo kompetento iestādi. Pēdējā veic visus vajadzīgos pasākumus un informē otras dalībvalsts centrālo kompetento iestādi par pieņemtajiem lēmumiem un šādu lēmumu pamatojumu.

Ja minētā dalībvalsts baidās, ka vajadzīgie pasākumi nav veikti vai arī ka tie nav bijuši atbilstoši, tad tā drīkst attiecīgi informēt Komisiju, kas pieprasa viena vai vairāku veterināro ekspertu atzinumus. Ja Komisija konstatē, ka, ņemot vērā šādu atzinumu, noteikumi, kas reglamentē apstiprinājumu, netiek ievēroti vai vairs netiek ievēroti, tā atļauj dalībvalstīm uz laiku aizliegt ievest savā teritorijā svaigu gaļu, kas nāk no šīs lopkautuves vai kas sadalīta šādā gaļas sadalīšanas uzņēmumā.

Pēc tās dalībvalsts pieprasījuma, kas atbildīga par apstiprinājumu, Komisija atsauc šādu atļauju pēc tam, kad guvusi sīkāku atzinumu no viena vai vairākiem veterinārajiem ekspertiem un pārliecinājusies, ka apstiprinājuma piešķiršana ir atkal pamatota.

Veterinārajiem ekspertiem jābūt tādas dalībvalsts pilsoņiem, kas nav iesaistīta strīdā.

Pēc apspriešanās ar dalībvalstīm Komisija izstrādā vispārīgas normas šīs daļas piemērošanai, jo īpaši attiecībā uz veterināro ekspertu iecelšanu un procedūru, kas viņiem jāievēro attiecībā uz atzinumu sniegšanu.

4. Saldētavas svaigas gaļas uzglabāšanai, pat ja tās atrodas ārpus lopkautuves vai gaļas sadalīšanas uzņēmuma, uzrauga valsts pilnvarots veterinārārsts.

Tās dalībvalsts centrālā kompetentā iestāde, kuras teritorijā atrodas saldētava, ir atbildīga par šīs saldētavas apstiprināšanu, kā arī par apstiprinājuma atsaukšanu attiecībā uz svaigas gaļas uzglabāšanu.

5. pants

1. Neierobežojot pilnvaras, kas izriet no 4. panta 3. punkta otrās daļas otrā teikuma, dalībvalsts var aizliegt tirgot tās teritorijā svaigu gaļu, ja

a) laikā, kad galamērķa valsts teritorijā notiek veselības pārbaude, konstatē, ka šāda gaļa nav derīga lietošanai pārtikā;

vai

b) nav ievēroti 3. panta noteikumi.

2. Ar lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar 1. punktu, pēc preču nosūtītāja vai viņa pārstāvja lūguma ir jāļauj nosūtīt atpakaļ svaigo gaļu, ja tas nav pretrunā ar veselības apsvērumiem.

3. Šos lēmumus, kā arī šādu lēmumu pamatojumu paziņo preču nosūtītājam vai viņa pārstāvim. Šie pamatotie lēmumi pēc pieprasījuma ir jāpaziņo viņam uzreiz un rakstiski, norādot, kādas pārsūdzības iespējas ir paredzētas spēkā esošajos tiesību aktos, kā arī to, kādā formā un termiņā tā jāuzsāk.

4. Ja šādi lēmumi ir pieņemti, pamatojoties uz kādas lipīgas vai infekcijas slimības diagnozi, cilvēka veselībai bīstamu kvalitātes pasliktināšanos vai nopietnu šīs direktīvas noteikumu pārkāpumu, tad par šiem lēmumiem un to pieņemšanas iemesliem arī nekavējoties paziņo centrālajai kompetentajai eksportētājvalsts iestādei.

6. pants

1. Neierobežojot 3. panta 3. punktu un pirms stājas spēkā noteikumi, ko pieņēmusi Eiropas Ekonomikas kopiena, šī direktīva neietekmē šādus dalībvalstu noteikumus:

A. kas aizliedz vai ierobežo to teritorijā ievest šādus produktus:

a) izcirtņus, kas nav:

1) attiecībā uz liellopiem

— pusliemeņi un liemeņu ceturtdaļas;

2) attiecībā uz cūkām

— pusliemeņi un liemeņu ceturtdaļas;

— veseli šķiņķi ar kaulu,

— veseli pleca gabali ar kaulu;

— krūšu – muguras gabali ar kaulu,

— speķis,

— krūtiņas.

Gabaliem, kas minēti pēdējos 3 ievilkumos, jāsver vismaz 3 kg;

b) subproduktus atsevišķi no liemeņa;

c) svaigu nepārnadžu gaļu;

B. par nosacījumiem 4. panta 4. punktā minēto saldētavu apstiprināšanu un jebkādu šā apstiprinājuma atsaukšanu;

C. par nokauto dzīvnieku apstrādi ar tādām vielām kā antibiotikas, estrogēni, tireostati vai mīkstinātāji, kas varētu svaigas gaļas lietošanu pārtikā darīt bīstamu cilvēka veselībai;

D. par citu vielu pievienošanu svaigai gaļai un tās apstrādi ar jonizējošo vai ultravioleto starojumu.

2. Šī direktīva neskar dalībvalstu noteikumus, kas attiecas uz trihīnu klātbūtnes noteikšanu svaigā cūkgaļā.

7. pants

1. Šī direktīva neietekmē dalībvalstu spēkā tiesību aktos paredzētās pārsūdzības tiesības attiecībā uz lēmumiem, kurus saskaņā ar šo direktīvu pieņēmušas kompetentās iestādes.

2. Katra dalībvalsts preču nosūtītājiem, kuru nosūtīto svaigo gaļu saskaņā ar 5. panta 1. punktu nevar tirgot, piešķir tiesības saņemt veterinārā eksperta atzinumu. Katra dalībvalsts nodrošina, lai veterinārajiem ekspertiem, pirms kompetentās iestādes veic jebkādus citus pasākumus, piemēram, gaļas iznīcināšanu, būtu iespēja noteikt, vai ir izpildīti 5. panta 1. punkta nosacījumi.

Veterinārajam ekspertam jābūt tādas dalībvalsts pilsonim, kas nav ne eksportētājvalsts, ne galamērķa valsts.

Komisija, pieņemot lēmumu pēc dalībvalstu ierosinājuma, sastāda veterināro ekspertu sarakstu, kuriem drīkst uzdot šādu atzinumu sniegšanu. Pēc apspriešanās ar dalībvalstīm tā paredz sīki izstrādātas normas, kas jāpiemēro jo īpaši attiecībā uz procedūru, kādā sniedz šos atzinumus.

8. pants

1. Neskarot 2. līdz 4. punktu, dalībvalsts veselības noteikumus par tirdzniecību ar dzīviem dzīvniekiem un svaigu gaļu piemēro, līdz stājas spēkā jebkādi pasākumi, ko šajā jomā pieņēmusi Eiropas Ekonomikas kopiena.

2. Ja pastāv draudi, ka, ievedot dalībvalsts teritorijā svaigu gaļu no citas dalībvalsts, dzīvnieku slimības var izplatīties dalībvalsts teritorijā, tā var veikt šādus pasākumus:

a) epizootijas uzliesmojuma gadījumā citā dalībvalstī – uz laiku aizliegt vai ierobežot gaļas ievešanu no minētās dalībvalsts slimības skartajiem apgabaliem;

b) ja epizootija kļūst plaši izplatīta vai ja noticis citas nopietnas infekciozas dzīvnieku slimības uzliesmojums – uz laiku aizliegt vai ierobežot gaļas ievešanu no visas minētās valsts teritorijas.

3. Par pasākumiem, ko veic dalībvalsts, ievērojot 2. punktu, jāpaziņo desmit darba dienu laikā citai dalībvalstij un Komisijai kopā ar konkrētiem šādu pasākumu pieņemšanas iemesliem.

4. Ja attiecīgā dalībvalsts uzskata, ka 2. punktā minētais aizliegums vai ierobežojums ir nepamatots, tā var prasīt, lai Komisija nekavējoties uzsāk sarunas.

9. pants

Ja Kopienas noteikumus, kas attiecas uz svaigas gaļas ievešanu no trešām valstīm, nepiemēro šīs direktīvas spēkā stāšanās laikā vai līdz tie kļūst piemērojami, tad valstu noteikumi attiecībā uz ievedumiem no tādām valstīm nav labvēlīgāki nekā tie, kas reglamentē Kopienas iekšējo tirdzniecību.

10. pants

Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas un tās pielikumu prasības 12 mēnešu laikā pēc tās paziņošanas, un tās tūlīt informē par to Komisiju.

11. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē 1964. gada 26. jūnijā

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
C. HEIGER

I PIELIKUMS

I NODAĻA

Nosacījumi lopkautuvju apstiprināšanai

1. Lopkautuvēs jābūt:
   a) pirmskaušanas novietnei, kas piemērota dzīvnieku izvietošanai;
   b) pietiekami lielai nokaušanas telpai, lai tur apmierinoši varētu veikt darbu; un speciālai vietai cūku nokaušanai;
   c) telpai kuņģu un zarnu iztukšošanai un iztīrīšanai;
   d) telpām kuņģu un zarnu tīrīšanai;
   e) atsevišķām telpām tauku un ādu, ragu un nagu uzglabāšanai;
   f) slēdzamām telpām, kas ir paredzētas slimu vai varbūtēji slimu dzīvnieku turēšanai, šādu dzīvnieku nokaušanai, aizturētās gaļas glabāšanai un konfiscētās gaļas uzglabāšanai;
   g) pietiekami lielām atdzesēšanas vai saldēšanas telpām;
   h) piemēroti aprīkotai slēdzamai telpai, ko izmanto tikai veterinārais dienests, un telpai, kas ir piemēroti aprīkota, lai tur veiktu trihinoskopisko testu, ja šāds tests ir obligāts;
   i) ģērbtuvēm, izlietnēm, dušām un ūdensklozeta tualetēm; tualetes durvis nedrīkst iziet tieši uz darba telpām. Izlietnēs jābūt tekošam karstam un aukstam ūdenim, līdzekļiem roku tīrīšanai un dezinficēšanai un vienreizējas lietošanas roku dvieļiem. Izlietnēm jāatrodas pie tualetes telpām;
   j) iekārtām, kas jebkurā brīdī ļauj efektīvi veikt veterinārās pārbaudes, kas paredzētas šajā direktīvā;
   k) lopkautuves ieejas un izejas kontroles līdzekļiem;
   l) attiecīgam ēkas tīrās un netīrās daļas nodalījumam;

m) telpās, kur notiek darbs ar gaļu, jābūt:

— ūdensnecaurlaidīgam grīdas segumam, kas ir viegli tīrāms un dezinficējams, izturīgs pret pūšanu, mazliet slīps un ar piemērotu kanalizācijas sistēmu šķidrumu novadīšanai uz notekcaurulēm, kas ir aprīkotas ar lūkām un režģiem,

— gludām sienām, kas pārklātas ar gaišu, krāsotu, mazgājamu apšuvumu vai nokrāsotas vismaz 3 metru augstumā, ar noapaļotiem stūriem;

n) piemērotai ventilācijai un tvaika nosūkšanai telpās, kurās notiek darbs ar gaļu;

o) tajās pašās telpās – piemērotam dabiskajam vai mākslīgajam apgaismojumam, kas neizkropļo krāsas;

p) atbilstošai apgādei (zem spiediena) tikai ar dzeramo ūdeni;

q) atbilstošai karstā ūdens apgādei;

r) notekūdeņu izvadīšanas sistēmai, kas atbilst sanitārajām prasībām;

s) darba telpās – piemērotam aprīkojumam roku un instrumentu tīrīšanai un dezinficēšanai;

t) tādam aprīkojumam, lai pēc iespējas varētu veikt apdullinātā dzīvnieka tīrīšanu, to piekarot, un, ja dīrāšana notiek uz grozāmām metāla sastatnēm, tad tām ir jābūt no nerūsējoša materiāla un jāatrodas pietiekami augstu, lai liemenis neskartu grīdu;

u) gaisa sliežu ceļu sistēmai tālākām manipulācijām ar gaļu;

v) piemērotiem aizsarglīdzekļiem pret kukaiņiem un grauzējiem;

w) nerūsējoša materiāla un viegli tīrāmiem un dezinficējamiem instrumentiem un darba iekārtām, jo īpaši kuņģa un zarnu uztvērējiem;

x) īpašam nodalījumam mēsliem;

y) vietai un piemērotam aprīkojumam transporta līdzekļu tīrīšanai un dezinficēšanai.

II NODAĻA

Nosacījumi gaļas sadalīšanas uzņēmumu apstiprināšanai

2. Gaļas sadalīšanas uzņēmumos jābūt:

a) gaļas sadalīšanas telpām, kas ar sienām atdalītas no citām telpām;

b) pietiekami lielām dzesēšanas un saldēšanas telpām;

c) piemēroti aprīkotai slēdzamai telpai, kuru izmanto tikai veterinārais dienests;

d) ģērbtuvēm, izlietnēm, dušām un ūdensklozeta tualetēm; tualetes durvis nedrīkst iziet tieši uz darba telpām; izlietnēs jābūt tekošam karstam un aukstam ūdenim, līdzekļiem roku tīrīšanai un dezinficēšanai un vienreizējas lietošanas roku dvieļiem. Izlietnēm jāatrodas pie tualetes telpām;

e) gaļas sadalīšanas telpās:

— ūdensnecaurlaidīgam grīdas seguma, kas ir viegli tīrāms un dezinficējams, izturīgs pret pūšanu, mazliet slīps un ar piemērotu kanalizācijas sistēmu šķidrumu novadīšanai uz notekcaurulēm, kuras ir aprīkotas ar lūkām un režģiem,

— gludām sienām, kas pārklātas ar gaišu, krāsotu, mazgājamu apšuvumu vai nokrāsotas vismaz 2 metru augstumā, ar noapaļotiem stūriem;

f) dzesēšanas iekārtai gaļas sadalīšanas telpās, lai uzturētu gaļas iekšējo temperatūru ne augstāku par + 7 °C;

g) atbilstošai ventilācijai gaļas sadalīšanas telpās;

h) tajās pašās telpās – dabīgajam vai mākslīgajam apgaismojumam, kas neizkropļo krāsas;

i) atbilstošai apgādei (zem spiediena) tikai ar dzeramo ūdeni;

j) atbilstošai karstā ūdens apgādei;

k) notekūdeņu izvadīšanas sistēmai, kas atbilst sanitārajām prasībām;

l) gaļas sadalīšanas telpās – piemērotam aprīkojumam roku un instrumentu tīrīšanai un dezinficēšanai;

m) piemērotiem aizsarglīdzekļiem pret kukaiņiem un grauzējiem;

n) instrumentiem un darba aprīkojumam, piemēram, nerūsējoša materiāla galdiem ar maināmām ciršanas virsmām, tvertnēm, konveijera lentei un zāģiem no nerūsējoša materiāla, ko ir viegli tīrīt un dezinficēt.

III NODAĻA

Personāla higiēna, telpu un aprīkojuma sanitārās prasības lopkautuvēs un gaļas sadalīšanas uzņēmumos

3. Attiecībā uz personālu, telpām un aprīkojumu tiek prasīta pilnīga tīrība:

a) proti, personālam jāvalkā tīras darba drēbes un galvassegas, vajadzības gadījumā ar kakla aizsargu. Personām, kas bijušas saskarē ar slimiem vai inficētiem dzīvniekiem, tūlīt pēc tam ir rūpīgi jānomazgā plaukstas un rokas ar karstu ūdeni un tās jādezinficē. Smēķēšana darba telpās un noliktavās ir aizliegta;

b) suņi, kaķi un mājputni nedrīkst iekļūt lopkautuvēs un gaļas sadalīšanas uzņēmumos. Grauzēji, kukaiņi un pārējie parazīti ir sistemātiski jāiznīcina;

c) aprīkojumu un instrumentus, ko izmanto darbā, uztur tīrus un labā tehniskā stāvoklī. Tos rūpīgi tīra un dezinficē vairākas reizes darba dienas laikā, pēc dienas darba beigām un pirms to atkārtotas izmantošanas, it īpaši, ja tie ir bijuši inficēti ar slimību ierosinātājiem.

4. Telpas, instrumentus un darba aprīkojumu nedrīkst izmantot citiem mērķiem kā vienīgi darbam ar gaļu. Instrumentus gaļas ciršanai drīkst izmantot tikai šim nolūkam.

5. Gaļa nedrīkst nonākt tiešā saskarē ar zemi.

6. Tīrīšanas līdzekļu, dezinfekcijas līdzekļu un pesticīdu izmantošana nedrīkst ietekmēt gaļas kvalitāti.

7. Personām, kas var inficēt gaļu, ir aizliegts ar to strādāt un darboties, jo īpaši personām:

a) kas slimo vai ir iespējami slimas ar vēdertīfu, A un B paratīfu, infekciozo enterītu (salmonelozi), dizentēriju, infekciozo hepatītu, skarlatīnu vai kas ir šo slimību ierosinātāju pārnēsātāji;

b) kas slimo vai ir iespējami slimas ar tuberkulozes lipīgo formu;

c) kas slimo vai ir iespējami slimas ar lipīgu ādas slimību;

d) kas tai pašā laikā veic darbības, kuras var izraisīt mikrobu nokļūšanu gaļā;

e) kas uz rokām nēsā pārsējus, izņemot ūdens necaurlaidīgu pārsēju, kurš aizsargā neinficētu brūci pirkstā.

8. No jebkuras personas, kas strādā ar gaļu, pieprasa veselības sertifikātu. Tajā ir apliecināts, ka nekas neliedz strādāt šādu darbu; to atjauno katru gadu un ik reizi, kad to pieprasa valsts pilnvarots veterinārārsts; tam jābūt veterinārārsta rīcībā.

IV NODAĻA

Pirmskaušanas veterinārā ekspertīze

9. Dzīvniekiem jāveic pirmskaušanas veterināro ekspertīzi tajā dienā, kad tos atved uz lopkautuvi. Ekspertīze jāatkārto tieši pirms nokaušanas, ja dzīvnieks ir bijis pirmskaušanas novietnē vairāk nekā 24 stundas.

10. Valsts pilnvarotajam veterinārārstam pirmskaušanas veterinārā ekspertīze jāveic, ievērojot profesionālās normas un piemērotā apgaismojumā.

11. Ekspertīzē jānosaka:

a) vai dzīvnieki neslimo ar kādu slimību, kas var tikt pārnesta uz cilvēkiem un dzīvniekiem, vai arī vai tie neuzrāda simptomus, vai arī to vispārīgais stāvoklis nav tāds, kas norāda, ka dzīvnieks varētu saslimt;

b) vai tiem nav kādas slimības simptomu vai vispārīgu stāvokļa traucējumu, kas varētu padarīt gaļu par nederīgu lietošanai pārtikā;

c) vai tie nav noguruši vai satraukti.

12. Kopienas iekšējai tirdzniecībai ar svaigu gaļu nedrīkst nokaut dzīvniekus:

a) kam ir kāda no pazīmēm, kuras uzskaitītas 11. punkta a) un b) apakšpunktā;

b) kas nav atpūtušies pietiekami ilgu laiku, kurš nogurušiem vai satrauktiem dzīvniekiem nedrīkst būt mazāks par 24 stundām;

c) kam atrasta jebkura tuberkulozes forma vai kas pozitīvi reaģē uz tuberkulīnu, un tādējādi ir konstatēts, ka tie slimo ar tuberkulozi.

V NODAĻA

Nokaušanas un gaļas sadalīšanas higiēna

13. Nokaušanai paredzētie dzīvnieki, kas ir ievesti nokaušanas telpā, jānokauj uzreiz.

14. Atasiņošana jāveic pilnībā, un asinis, kas ir paredzētas lietošanai pārtikā, jāsavāc pilnīgi tīrās tvertnēs. Tās nedrīkst maisīt ar roku, bet vienīgi ar instrumentiem, kas atbilst higiēnas prasībām.

15. Tūlītēja un pilnīga ādas novilkšana ir obligāta, izņemot cūkām. Ja cūkām netiek novilkta āda, tad tās uzreiz jāatsaro.

16. Iekšējie subprodukti jāizņem uzreiz, un šis darbs jāpabeidz ne vēlāk kā pusstundu pēc atasiņošanas. Plaušas, sirdi, aknas, liesu un videni drīkst vai nu atdalīt, vai atstāt piestiprinātas pie liemeņa ar to dabīgajām saitēm. Atdalīšanas gadījumā tās jāsanumurē vai jāidentificē tādā veidā, kas ļautu noteikt to piederību kādam noteiktam liemenim; tā jārīkojas arī ar galvu, mēli, gremošanas traktu un jebkuru citu dzīvnieka ķermeņa daļu, kuru pieprasa ekspertīzei. Iepriekš minētajām daļām jāpaliek pie liemeņa, līdz ekspertīze ir pabeigta. Visām sugām jāatstāj nieres piestiprinātas pie liemeņa ar to dabīgajām saitēm, bet jānoņem tauku slānis, kas tās pārklāj.

17. Gaļas tīrīšana, noslaukot ar drānu, un piepūšana ir aizliegta.

18. Nepārnadžu, cūku un liellopu, izņemot teļus, liemeņi jāiesniedz ekspertīzei liemeņu pušu veidā, sašķelti gareniski gar mugurkaulu. Attiecībā uz cūkām un nepārnadžiem – galva arī ir sašķelta gareniski. Ja ekspertīzei tas ir vajadzīgs, tad valsts pilnvarots veterinārārsts var prasīt, lai jebkurš liemenis tiktu sašķelts gareniski.

19. Liemeņa sadalīšana vai jebkuras nokautā dzīvnieka daļas aiznešana vai apstrāde pirms ekspertīzes pabeigšanas ir aizliegta.

20. Aizturēta vai konfiscēta gaļa, kuņģi, zarnas, ādas, ragi un nagi pēc iespējas ātrāk jānogādā speciālās telpās.

21. Ja vairāku dzīvnieku asinis ir savāktas vienā tvertnē, tad visu saturu izslēdz no Kopienas iekšējās tirdzniecības, ja viena dzīvnieka, kas atrodas šajā sūtījumā, gaļa ir atzīta par nederīgu lietošanai pārtikā.

22. Sadalīšana gabalos, kas ir mazāki nekā pusliemeņi vai liemeņa ceturtdaļas, ir atļauta tikai gaļas sadalīšanas uzņēmumos.

VI NODAĻA

Pēckaušanas veterinārā ekspertīze

23. Visām dzīvnieka daļām, tostarp asinīm, ekspertīze veicama tūliņ pēc nokaušanas.

24. Pēckaušanas veterinārajai ekspertīzei jāietver:

a) nokautā dzīvnieka vizuālā apskate;

b) dažu orgānu, it īpaši plaušu, aknu, liesas, dzemdes, tesmeņa un mēles palpācija;

c) orgānu un limfmezglu iegriešana;

d) noviržu izmeklēšana attiecībā uz konsistenci, krāsu, smaržu un, vajadzības gadījumā, garšu;

e) ja vajadzīgs, laboratoriska izmeklēšana.

25. Valsts pilnvarotajam veterinārārstam jo īpaši jāpārbauda:

a) asiņu krāsa, to sarecēšanas īpašības un svešķermeņu atrašanās iespējas asinīs;

b) galva, rīkle, aizrīkles jeb retrofaringālie, apakšžokļa un pieauss limfmezgli, (Lnn. *retro-pharyngiales mandibulares* un *parotidei*) un mandeles, ar atbrīvotu mēli, lai varētu rūpīgi apskatīt muti un žāvu. Mandeles pēc apskates jāizņem;

c) plaušas, traheja, barības vads, bronhiālie un videnes limfmezgli (Lnn. *bifurcationes, eparteriales* un *mediastinales*), turklāt ar gareniski atvērtu traheju un galvenajiem bronhu zariem un ar aizmugurējā trešdaļā perpendikulāri to galvenajām asīm iegrieztām plaušām;

d) sirds somiņa un gareniski iegriezta sirds, lai tiktu atvērti sirds kambari un būtu griezums caur starpkambaru starpsienu;

e) diafragma;

f) aknas, žultspūslis un žultsvadi un aknu un aizkuņģa dziedzeru limfmezgli (Lnn. *portales*);

g) kuņģa – zarnu trakts, apzarnis, kuņģa un apzarņa limfmezgli (Lnn. *gastrici mesenterici*, *craniales* un *caudales*);

h) liesa;

i) nieres un to limfmezgli (Lnn. *renales*) un pūslis;

j) plaušu plēve un vēderplēve;

k) dzimumorgāni; govīm dzemde jāatver ar garenisku griezumu;

l) tesmenis un virstesmeņa limfmezgli (Lnn. *supramammarii*); govīm tesmenis jāatver ar garu, dziļu griezumu līdz pat piena krātuvēm (*lactiferous sinuses*);

m) nabas apvidus un savienojumi jauniem dzīvniekiem; šaubu gadījumā nabas apvidus jāiegriež un savienojumi jāatver.

Minētie limfmezgli ir sistemātiski jāatbrīvo un pēc iespējas plānāk jāsagriež šķēlēs gar to galvenajām asīm.

Šaubu gadījumā līdzīgā veidā jāsagriež šādi limfmezgli: virsējie kakla (Lnn. *cervales superficiales*), paduses (Lnn. *axillares proprii et primae costae*), priekšējie krūšu kaula (Lnn. *sternales craniales*), dziļie kakla (Lnn. *cervicales profundi*), ribu – kakla (Lnn. *costocervicales*), paceles (Lnn. *poplitei*), ceļa krokas (Lnn. *subiliaci*), sēžas (Lnn. *ischiatici*), zarnu kaula un jostas (Lnn. *iliaci et lumbales*).

Aitām un kazām sirds atvēršana un galvas limfmezglu iegriešana ir vajadzīga tikai šaubu gadījumā.

26. Turklāt valsts pilnvarotajam veterinārārstam ir sistemātiski jāizmeklē:

A. Cisticerkozes atklāšanai:

a) liellopiem, kas vecāki par sešām nedēļām; tostarp jāpārbauda:

— mēle, kuras muskulatūra jāiegriež gareniski uz apakšējās virsmas, pašu mēli pārāk nesabojājot,

— barības vads, kas jāatbrīvo no trahejas,

— sirds, kas, papildus iegriezumam, kurš paredzēts 25. punkta d) apakšpunktā, jāsadala divos pretējos punktos no sirds priekškambaru austiņām līdz ārējo un iekšējo muskuļu galotnei, kas jāiegriež divās plaknēs paralēli apakšžoklim, no apakšējās malas līdz augšējam muskuļu ielaidumam;

— diafragma, kuras muskuļu daļa jāatbrīvo no serozās daļas,

— tieši redzamās liemeņa muskuļu virsmas;

b) cūkām

— jāpārbauda tieši redzamās muskuļu virsmas, it īpaši tādu muskuļu līmenī kā augšstilba muskuļi, vēdera siena, ciskas (psoasa) muskuļi, kas ir atbrīvoti no taukaudiem, diafragmas kājiņas, starpribu muskuļi, sirds, mēle un balsene.

B. Distomatozes atklāšanai – liellopiem, aitām un kazām, iegriežot aknu kuņģa virsmā, lai pārbaudītu žultsvadus, un dziļi iegriežot Spīgela daivas pamatnē.

C. Ienāšu atklāšanai – nepārnadžiem, rūpīgi izmeklējot trahejas, balsenes, deguna dobumu, sinusu un to atzarojumu gļotādu, pēc galvas sašķelšanas vidējā plāksnē un deguna starpsienas izgriešanas.

VII NODAĻA

Zīmogošana

27. Zīmogošana jāveic valsts pilnvarota veterinārārsta uzraudzībā.

28. Zīmogam jābūt ovālas formas 6,75 cm platumā un 4,75 cm garumā. Uz zīmoga ar skaidri salasāmiem burtiem jābūt šādai informācijai:

— augšējā daļā – eksportētājvalsts nosaukums ar lielajiem burtiem,

— centrā – lopkautuves veterinārā apstiprinājuma numurs,

— apakšējā daļā – viens no šādiem akronīmiem – CEE, EEG vai EWG.

Burtiem jābūt 0,78 cm augstiem, bet skaitļiem – 1 cm augstiem.

29. Liemeņus jāmarķē ar tinti ar zīmogu saskaņā ar 28. punktu:

— tos, kas sver vairāk nekā 60 kg, jāzīmogo uz katras liemeņa ceturtdaļas vismaz šādās vietās: uz cisku, garo muguras gabalu, muguras, krūts, pleca ārējām virsmām un uz pleiras krūšu daļā,

— citus liemeņus zīmogo vismaz četrās vietās: uz pleciem un uz cisku ārējām virsmām.

30. Galvas, mēles, sirdis, plaušas un aknas jāmarķē ar tinti vai ar karsto marķējumu ar zīmogu saskaņā ar 28. punktu. Tomēr attiecībā uz kazām un aitām mēles un sirds zīmogošana nav obligāta.

31. Ja uz izcirtņiem, kas iegūti gaļas sadalīšanas uzņēmumā no pareizi zīmogotiem liemeņiem, nav zīmoga, tie jāmarķē ar tinti vai karsto marķējumu ar zīmogu saskaņā ar 28. punktu, lai lopkautuves veterinārā apstiprinājuma vietā zīmoga centrā būtu gaļas sadalīšanas uzņēmuma numurs.

32. Ja izcirtņus no liemeņiem vai subproduktus nosūta iepakojumos, zīmogam, kā paredzēts 28. un 31. punktā, jābūt uz skaidri redzamas etiķetes, kas piestiprināta pie iepakojuma.

Turklāt etiķetē jābūt šādai informācijai:

— sērijas numurs,

— izcirtņu vai subproduktu anatomiskais apraksts,

— norāde uz dzīvnieka sugu, kam izcirtņi vai subprodukti pieder,

— katra iepakojuma tīrsvars.

Šīs etiķetes dublikātu jāievieto katrā iepakojumā.

33. Zīmogošanai ar tinti drīkst izmantot tikai metilvioleto.

VIII NODAĻA

Veselības sertifikāts

34. Valsts pilnvarotajam veterinārārstam gaļas iekraušanas laikā jāizsniedz veselības sertifikāts, kam jābūt pie gaļas pārvadāšanas laikā uz galamērķa valsti. Tam jābūt vismaz galamērķa valsts valodā un jāietver informācija, kas precizēta II pielikumā dotajā paraugā.

IX NODAĻA

Glabāšana

35. Svaigu gaļu, kas paredzēta Kopienas iekšējai tirdzniecībai, jāatdzesē nekavējoties pēc pēckaušanas veterinārās ekspertīzes un jāglabā nemainīgā temperatūrā, kas nepārsniedz + 7 °C liemeņiem un izcirtņiem, bet 3 °C – subproduktiem.

X NODAĻA

Pārvadāšana

36. Svaiga gaļa jāpārvadā aizzīmogotos transporta līdzekļos vai konteineros, kas ir konstruēti un aprīkoti tā, lai visu pārvadāšanas laiku saglabātos IX nodaļā precizētā temperatūra.

37. Transportlīdzekļiem un konteineriem, kas paredzēti šādās gaļas pārvadāšanai, jāatbilst šādām prasībām:

a) to iekšējām virsmām vai visām citām daļām, kas var nonākt saskarē ar gaļu, jābūt no nerūsējoša materiāla, kas nevar ietekmēt gaļas organoleptiskās īpašības vai padarīt to bīstamu cilvēka veselībai; šīm virsmām jābūt gludām, viegli tīrāmām un dezinficējamām;

b) tiem jābūt aprīkotiem ar efektīvām ierīcēm, lai aizsargātu gaļu no insektiem un putekļiem, un tiem jābūt ūdensnecaurlaidīgiem, lai novērstu šķidrumu izsūkšanos;

c) liemeņu, pusliemeņu un liemeņu ceturtdaļu pārvadāšanai tiem jābūt aprīkotiem ar nerūsējošiem āķiem gaļas pakarināšanai, piestiprinātiem tādā augstumā, lai gaļa nevarētu saskarties ar grīdu; šis noteikums neattiecas uz saldētu gaļu higiēniskā iepakojumā.

38. Transportlīdzekļus vai konteinerus, kas paredzēti gaļas pārvadāšanai, nekādā gadījumā nedrīkst izmantot dzīvu dzīvnieku vai citu tādu produktu pārvadāšanai, kas varētu ietekmēt vai piesārņot gaļu.

39. Nekādus citus produktus nedrīkst pārvadāt vienlaicīgi ar gaļu tajā pašā transportlīdzeklī vai konteinerā. Turklāt kuņģus nedrīkst tajos pārvadāt, ja vien tie nav plaucēti, kā arī nedrīkst pārvadāt galvas un kājas, ja tās nav nodīrātas vai noplaucētas un atspalvotas.

40. Transportlīdzekļus vai konteinerus, ko izmanto gaļas pārvadāšanai, jāiztīra un jādezinficē tūliņ pēc izkraušanas.

41. Liemeņi, pusliemeņi un liemeņu ceturtdaļas, izņemot saldētu gaļu, kas ir iepakota saskaņā ar higiēnas prasībām, pārvadājot vienmēr jāuzkar. Pārējie izcirtņi un subprodukti jāuzkar vai jānovieto uz paliktņiem, ja tie nav iepakoti vai neatrodas nerūsējošās tvertnēs. Šādiem paliktņiem, iepakojumiem vai tvertnēm jāatbilst higiēnas prasībām. Iekšējie subprodukti vienmēr jāpārvadā stipros, ūdensnecaurlaidīgos un tauku necaurlaidīgos iepakojumos, kurus drīkst izmantot atkārtoti tikai pēc iztīrīšanas un dezinfekcijas.

42. Pirms nosūtīšanas valsts pilnvarotajam veterinārārstam jāpārliecinās, ka transportlīdzekļi vai konteineri un iekraušanas nosacījumi atbilst higiēnas prasībām, kas izklāstītas šajā nodaļā.

II PIELIKUMS

VESELĪBAS SERTIFIKĀTS

svaigai gaļai, ko ir paredzēts nosūtīt uz kādu EEK dalībvalsti[1]

Nr .....

Eksportētāja valsts .....

Ministrija .....

Nodaļa .....

Atsauce ..... (pēc izvēles)

I. *Gaļas identifikācija:*

Gaļa .....
(dzīvnieka suga)

Izcirtņu raksturojums .....

Iepakojuma raksturojums .....

Izcirtņu vai iepakojumu skaits .....

Tīrsvars .....

---

(1) *Svaiga gaļa*: saskaņā ar šā sertifikāta IV punkta b) apakšpunktā minēto direktīvu, visas lietošanai pārtikā derīgas mājdzīvnieku: liellopu, cūku, aitu un kazu un nepārnadžu daļas, kurām nav veikts nekāds konservēšanas process; tomēr arī atdzesētu un saldētu gaļu uzskata par svaigu gaļu.

II. *Gaļas izcelsme:*

Apstiprinātās(-o) lopkautuves(-vju) adrese(-es) un veterinārā apstiprinājuma numurs(-i)

.....

Apstiprinātā(-o) gaļas sadalīšanas uzņēmuma(-u) adrese(-es) un veterinārā apstiprinājuma numurs(-i)

.....

III. *Gaļas galamērķis:*

Gaļa tiks nosūtīta no .....
(iekraušanas vieta)

uz .....
(galamērķa valsts un vieta)

ar šādiem transporta līdzekļiem (1) .....

Nosūtītāja vārds un adrese .....

Saņēmēja vārds un adrese .....

IV. *Veselības apliecinājums:*

Es, apakšā parakstījies, valsts pilnvarots veterinārārsts, apliecinu, ka:

a) uz iepriekš aprakstītās gaļas (2) uz iepriekš aprakstītajiem gaļas iepakojumiem (2) ir zīmogs, kas apliecina, ka visa gaļa ir no dzīvniekiem, kuri nokauti apstiprinātās lopkautuvēs;

b) tā ir atzīta par derīgu lietošanai pārtikā pēc veterinārās pārbaudes, kas veikta saskaņā ar direktīvu par veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar svaigu gaļu;

c) tā ir sadalīta apstiprinātos gaļas sadalīšanas uzņēmumos (2);

d) tai ir/nav veikta trihinoskopiskā pārbaude (2);

e) transporta līdzekļi un konteineri, kā arī šā sūtījuma iekraušanas nosacījumi atbilst higiēnas prasībām, kas noteiktas minētajā direktīvā.

Sastādīts (vieta) ..... (datums) .....

Valsts pilnvarota veterinārārsta paraksts

.....

(1) Ja izmanto dzelzceļa vagonus vai smagās kravas automašīnas, tad jānorāda reģistrācijas numurs, ja lidmašīnas – tad lidojuma numurs.
(2) Svītrot pēc vajadzības.